

Orkaanid – paharettide ülivõimas salarelv?

Ain Kallis, ilmainimene, 15. oktoober 2005

107 aastat tagasi, Ameerika-Hispaania sõja ajal, kuulutas USA president McKinley, et kardab üht orkaani rohkem kui Hispaania laevastiku. Kaks aastat hiljem hävitasid tormilained Mehhiko lahe äärse Galvestoni linna.

Mõni nädal tagasi võisime lehtedest lugeda, et orkaan Katrina polnud loomu poolest sugugi nii halb, tapjaks muutsid ta hoopis Jaapani Yakuza maffia tegelased, kellele KGB olevat müünud salajase ilmarelva juba aastaid tagasi. Ja orkaani põhjuseks olevat kättemaks 60 aasta eest Hiroshimale sooritatud aatomirünnaku eest.

Ilmasõda – vana asi

Kohaks valiti väga targalt New Orleans, sest teda on lihtsam uputada, kui mõnda teist USA suurlinna – madal maa kui Hollandis. Et kaitsetammid on seal niruvõitu, oli teada juba orkaan Betsy ajast – 1965. aastal murdsid lained kergelt läbi Pontchartraini järve tammi.

Idees kasutada ilmanähtusi sõjanduses või lihtsalt maailma muutmiseks pole midagi uut. Meenutagem näiteks piibliaegset megauputust. Või siis mõnda tollaegseist lahinguist. Joosua võitis viie kuninga väe, pommitades seda hiigelrahega: «Jehoova heitis nende peale suuri kive nõnda, et need surid, neid, kes surid rahekividest, oli rohkem kui neid, kelle Iisraeli lapsed tapsid mõõgaga» (Joosua rmt, 10:11).

Rahe või vihma ärahoidmine pole tänapäeval eriline kunst, samuti «paduka» esilekutsumine – meenutagem kas või sõda Vietnamis, kuis ameeriklased uputasid vingete vietkongide džungliradu.

Orkaanide loomine ning nende tahtlik suunamine on aga hoopis ise asi. Ühendriikides on õige mitu tegelast, kes kuulutavad, et praegune väidetav ilmasõda on täiesti võrreldav nn. tähesõdadega. (Muide, ilmasõjaks kutsuti kuuskümmend viis aastat tagasi, maailmasõja ajal, võitlust meteoroloogilise teave eest, seda eriti vaenlase tagalas.)

Taolise uue sõjapidamise viisi prohvetite hulgas on isegi sõjaväelasi (kolonel Tom Bearden), loomulikult ka meteorolooge ja niisama ilmahuvilisi.

Teated ilmasõjast

Pärast orkaan Katrina hävitustööd on ilmasõja-alaste lugude hulk meedias kasvanud. Sageli tsiteeritakse Idaho osariigi ühe telejaama ilmameest Scott Stevensit. Too väitiski, et viimased USAd rünnanud orkaanid on jaapanlastest mafioosode kätetöö.

Tolle Stevensi väite kohaselt olevat N. Liit jõudnud orkaani tekitavat imerelva (mõnes artiklis kutsutud ka Tesla generaatoriks – kuulsa Edisoni-aegse leiutaja idee järgi), mitu korda USA vastu rakendada. Tõestuseks tsiteeritakse 1980. aastal NSVL Ülemnõukogus ettelõetud teadet, et Liit omab «uut teadlaste ja tehnikute loodud fantastilist relva». (Edasi selgub küll, et jutt käis tuumarelvast.) Teine tõestusväide: USA kaitseminister William Cohen kuulutas 1997. aastal ühel terrorismivastasel nõupidamisel, et vaenlased võivad edaspidi kasutada «ökotüüpi» terrorismi: muuta kliimat ning elektromagnetiliste lainete abil kutsuda esile maavärinaid ja vulkaanipurskeid.

Viimati olevat taolisi laineid kasutatud orkaanide Ivani ja Katrina puhul. Stevens märgib, et isegi väljavalitud supertormide nimed olevat venepäraseid!

Kes Venemaal ilma tegi?

Kes siis Venemaal ilma teeb? Et seda varem tehti, on igatahes kindel. Lehes Nezavisimaja gazeta (23.08.2001) kurtis Obninskis asuva teaduslik-tehnilise ühenduse Taifun peadirektor Aleksei Orljanski, et nende asutuse head ajad on möödas. Kahjuks. Taolist laboratooriumi, kus sellises ulatuses saab luua nii tormi, udu kui ka äikest, polevat ühelgi teisel riigil. Nõukogude eksperimentaalse meteoroloogia õitseage oli külma sõja perioodil, nüüd vaeveldatakse rahapuuduses, mitmed teadlased olevat läinud välismaale.

Kas ka Eesti teadlased olid seotud ilmasõdade projektiga? Need, kellelt küsisin, arvasid, et otseselt küll mitte. Paar korda olevat soovitud Tartu füüsikuid-astronoomide koostööle värvata, aga Teaduste Akadeemia «julgete meeste» ehk 1. osakonna soovitusel vastati iga kord tuimalt – jah, meil tegeldakse selle ja selle temaatikaga. Mitte rohkem. Kuni ükskord jäeti rahule.

Teisalt oli helkivate ööpilvede uurimine Tõraveres kaudselt seotud «tähesõdadega» – nende kõrgete pilvede optilised omadused mõjutasid raketite sihtimist.

Keskaja jutt 21. sajandil

Kasutasin Davosis toimuval kliima-alasel seminaril juhust ja küsisin ameerika teadlaste arvamust Eestis palju tsiteeritud USA Today artikli kohta. Tom Stoffel (NOAA) vastas hästikasvatatud inimesena lühidalt: «Incredible!» – Uskumatu!

Tema kolleeg Ibrahim Redi oli sõnaohtram: «Säärast jama saab rääkida vaid aidaholane!» Hmm? Bruce Forgan teatas: «Keskaja jutt 21. sajandil!»

Teadlaste hinnangu kommentaariks: üks võimas orkaan vabastab päevas sama palju energiat kui 400 vesinikupommi plahvatused. Püüded teda suunata sarnanevad katsega peatada auto seda hernenestega loopides.